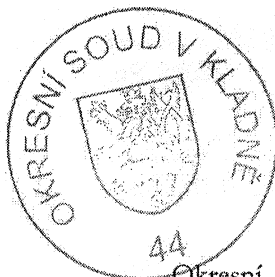

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

*opraven
dle usnes. č. 494
- 8. 7. 19*

Okresní soud v Kladně, soud pro mládež, rozhodl v hlavním líčení konaném dne 6. prosince 2018 2019 v senátě složeném z předsedy JUDr. Ivo Poštolky a přísedících Mgr. Zdeňka Vých a Jiřího Černého

takto:

Obžalovaní

1) Petr K[REDACTED],

narozený [REDACTED] v Kladně, studující SOU a SOŠ Kladno, trvale bytem [REDACTED],
adresa pro doručování: [REDACTED],

2) Miroslav R[REDACTED]

narozený [REDACTED], student Obchodní akademie Praha, trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED]

3) mladistvý Ivan K[REDACTED],

narozený [REDACTED] v Kladně, studující 1. KŠPA Kladno, trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED],

jsou vinni, že

dne 12. 8. 2017 v době kolem 02.20 hodin v Kladně, v ulici Ivana Olbrachtova poblíž baru Stone, poté, co z baru vycházející Libor M[REDACTED] nechtěně strčil do Václava S[REDACTED], jej po předchozím slovním napadání napadl venku stojící obž. Petr K[REDACTED], který do něho prudce strčil, až Libor

Shodu s prvopisem potvrzuje: Miroslava Karlová

M■■ spadl na zem na záda a udeřil se do hlavy, poté, co zůstal ležet na zemi, k němu přistoupili ještě obž. Miroslav R■■, který jej kopl do boku a ml. Ivan K■■, který jej kopl do hlavy, poškozený v důsledku pádu na zem utrpěl ložiskové pohmoždění mozkové tkáně v oblasti pravého spánkového laloku s ložiskovým krvácením pod mozkovou pavučnicí a tržně zhmožděnou ránu s krevním výronem v místech přechodu levé temenní a týlní krajiny, a v důsledku kopu do hlavy utrpěl zlomeninu lícní kosti a horní čelisti vpravo, tato zranění si vyžádala léčení po dobu výrazně přesahující šest týdnů, s tím, že není jisté, zda zranění nebudou mít trvalé následky,

t e d y oba obžalovaní a mladistvý jednak se dopustili na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadli jiného,

jednak obžalovaný Petr K■■ a mladistvý Ivan K■■ jinému úmyslně ublížili na zdraví a obžalovaný K■■ způsobil tímto činem těžkou újmu na zdraví,

čímž spáchali

- 1) obžalovaný Petr K■■ a obžalovaný Miroslav R■■ přečin výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku a mladistvý Ivan K■■ podle § 6 odstavec 1 zák. č. 218/2003 Sb. provinění výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku,
- 2) obžalovaný Petr K■■ zločin čin ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1, 3 trestního zákoníku a mladistvý Ivan K■■ provinění ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku

a odsuzují se

obžalovaný Petr K■■

za výše uvedené trestné činy výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku a ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1, 3 trestního zákoníku a dále za přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odstavec 1 trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Kladně ze dne 9. 2. 2018, sp. zn. 2T 25/2018.

podle § 146 odstavec 3 trestního zákoníku a § 43 odstavec 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **30 (třiceti) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se mu výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **36 (třiceti šesti) měsíců**.

Podle § 73 odstavec 1, 3 trestního zákoníku se mu ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu **15 (patnácti) měsíců**.

Podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku se ruší trestní příkaz Okresního soudu v Kladně ze dne 9. 2. 2018, sp. zn. 2T 25/2018 ve výroku o trestu, stejně jako všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla svého podkladu.

obžalovaný Miroslav R■■

podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku, § 62 odstavec 1, § 63 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře **100 (sto) hodin**.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Miroslava Karlová

obžalovaný mladistvý Ivan K[REDACTED]

podle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku, § 62 odstavec 1, § 43 odstavec 1 trestního zákoníku, § 26 odstavec 1 zákona č. 218/2003 Sb., k úhrnnému trestnímu opatření obecně prospěšných prací ve výměře 80 (osmdesát) hodin.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný Petr K[REDACTED] povinen zaplatit poškozenému Liboru M[REDACTED], narozenému [REDACTED], náhradu škody a nemajetkové újmy v celkové výši 79 952 Kč.

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozený Libor M[REDACTED] odkazuje se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy na občanskoprávní řízení.

Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu se Česká průmyslová zdravotní pojišťovna, IČO 47672234, se sídlem Jeremenkova 161/11, 703 00 Ostrava – Vítkovice, odkazuje s nárokem na náhradu škody na občanskoprávní řízení.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný Petr K[REDACTED] popsal, jak trávil večer, k věci shodně v přípravném řízení i v řízení před soudem vypovídal, že na ně nejprve poškozený pokřikoval, proto šel k němu a navzájem do sebe strkali a pokřikovali na sebe a potom mezi ně vstoupilo asi 5 osob, aby jim zabránily v napadání. Strkání mezi nimi proběhlo dvakrát. On pak odešel a byl od poškozeného 4-5 metrů. Viděl, že k poškozenému přistoupili další lidé, mezi nimi i mladistvý K[REDACTED]. On pak uslyšel ránu a viděl, jak poškozený leží na zemi a několik lidí do něj kope. Když viděl, že je poškozený v bezvědomí, tak mu dal dvě lehké facky, aby ho probral. Popřel tedy, že by jej sám srazil na zem.
2. Obžalovaný Miroslav R[REDACTED] v přípravném řízení vypovídal, že se před barem někdo hádal, pak do poškozeného někdo strčil a srazil ho na zem. Došlo ke rvačce. On přistoupil k ležícímu poškozenému a kopl ho jednou do těla, do boku. Neslyšel, že by poškozený před napadením něco vykřikoval ani neviděl osobu, která poškozeného srazila na zem. Na vysvětlenou, proč napadl ležícího poškozeného, uvedl, že byl z celé situace nervózní. V hlavním líčení využil svého práva nevypovídat.
3. Mladistvý K[REDACTED] shodně v přípravném řízení i v řízení před soudem uvedl, že poškozený byl opilý, stále vykřikoval, že se chce prát. On ho proto napomenul a vracel mu vulgární výrazy. Poškozený zůstal v hloučku, od kterého odcházel, co se tam dělo, mladistvý neví. Viděl jen někoho padat, ale neví, zda to byl poškozený. Neviděl, že by do něj někdo strčil, domníval se, že je to vlivem opilosti. Popřel, že by on do poškozeného kopl, když byl na zemi, byl od něj vzdálen asi 15 metrů. Co se dál dělo, k tomu odmítl vypovídat.
4. Poškozený Libor M[REDACTED] vypovídal, že se k průběhu incidentu nemůže vyjádřit, protože si pamatuje naposledy, jak se svou přítelkyní Lenkou K[REDACTED] a s kamarádkou Bárou [REDACTED] vycházeli z baru. Potom se probral až následující den v nemocnici. Měl ránu na hlavě a zlomenou lící kost a jařmový oblouk. Od napadení má každodenní bolesti hlavy a výpadky paměti. Je v invalidním důchodu, nepracuje, v důsledku napadení byl zmařen jeho postup v zaměstnání. Žádného z obžalovaných nezná.
5. Svědkyně Lenka K[REDACTED] vypovíдала, že při vycházení z baru poškozený zavadil o poslední schod a zavrátoral. Při tom strčil do někoho, kdo tam stál ve skupince. Začali na něj křičet. Potom se přesunuli na hlavní třídu, kde bylo mnohem víc lidí, pak vznikla hádka, začali do sebe strkat. Obžalovaný R[REDACTED] se snažil v první chvíli kluky od sebe odstrčit, aby se neprali.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Miroslava Karlová

Potom do poškozeného obžalovaný K. strčil oběma rukama do ramen, poškozený zavrával a spadl pozadu hlavou na chodník. Hned potom šla k němu, poškozený zůstal ležet na zemi, nehýbal se, z hlavy mu tekla krev, proto volala záchranku. Musela jít opodál, protože pro velký počet lidí tam nebylo slyšet, poškozeného při tom nesledovala. Neviděla, že by poškozenému někdo dal rány pěstí nebo že by do něj kopal. Neviděla ani, že by ho někdo strčil na výlohu. Od Báry Š. pak slyšela, že se jí mladistvý K. přiznal, že kopl poškozeného do hlavy a že viděla obžalovaného R., že ho kopal do břicha. Pokud jde o obžalovaného R., ten spíše poškozeného a obžalovaného K. od sebe odtrhoval, pokud jde o S., od ostatních přítomných slyšela, že měl poškozeného strčit na výlohu, ale neviděla to. Poškozený nebyl opilý, za celý večer vypil dvě odlivky whisky.

6. Svědek Martin V. uvedl, že byl v baru s obžalovaným Miroslavem R., v průběhu večera pil pivo i tvrdý alkohol, byl dost opilý. Když vyšel z baru zakouřit si, byla tam spousta lidí a dohadovali se. Viděl poškozeného, který se udeřil hlavou o výlohu a následně do něj někdo strčil, takže spadl na zem. Když ležel na zemi, koplo do něj pár lidí, mezi nimi byl i obžalovaný R. který ho kopl do břicha. Neví, z jakého důvodu, také obžalovaný R. byl už dost opilý. Po pádu se poškozený nehýbal. Myslí si, že se ještě před pádem s někým popral, ale už si to přesně nevybavuje.
7. Svědek Václav S. uvedl, že když vyšel z baru Stone, na ulici byly skupinky, které se mezi sebou hádaly. On odstrčil poškozeného, který o něj zavadil ramenem, a se svými kamarády odešel shánět taxi. Poškozený zůstal stát, on žádné napadání neviděl, neviděl ani záchranku.
8. Svědek Vít P. vypověděl, že si všiml slovního konfliktu už v baru, kde byl s obžalovaným R.. Když vyšli ven, viděl dav kolem poškozeného, kterého napadalo více lidí pěstmi, až spadnul na zem. Po jedné z ran se udeřil hlavou o výlohu. Když poškozený ležel na zemi, obžalovaný R. ho kopl do boku. Incident sledoval ze vzdálenosti cca 20 metrů, až po pádu poškozeného se přiblížil na 5 metrů. Ví, že se o poškozeného starala jeho přítelkyně a že poškozenému tekla krev. Neviděl, že by poškozenému někdo dával facky, aby se probral. Co bylo důvodem konfliktu, mu není známo.
9. Svědek Miroslav N. byl na místě spolu s obžalovaným R. a dalšími kamarády. Když vyšli z baru, viděl, že venku probíhá nějaký konflikt. Viděl, že do poškozeného někdo strčil, on upadl na výlohu a pak na zem, praštil se do hlavy. Pak k němu přistoupil obžalovaný R., který ho kopl do boku. K poškozenému se potom sklonila jeho přítelkyně a také svědek mu přišel pomoci, a když viděl na zemi krev, řekl jí, aby zavolala záchranku. Přítelkyně poškozeného ho odehnala. Nikdo poškozenému nedával facky, aby se probral. Neví, co bylo příčinou konfliktu, ani neví, zda byl poškozený před tím ve stejném baru.
10. Svědkyně Adéla K. uvedla, že vyšla z baru a venku byl hlouček asi 15 kluků, kteří do sebe vzájemně strkali, z nich znala Petra K. a Václava S.. Ona stála 5 – 10 metrů od nich. Poškozený přitom říkal, že se nechce prát, pak viděla, jak padá na zem, dopadl na záda a praštil se do hlavy, nějakí kluci potom ještě do něj kopali. Ona s kamarádkou Adélou S. a s přítelkyní poškozeného byly u něj do příjezdu záchranky.
11. Svědkyně Adéla S. vypověděla, že z baru vyšla s Adélou K. proto, že se venku někdo pral. Neví, proč konflikt vznikl, nebyla tam od začátku. Kluci, tak deset lidí, se seběhli do hloučku a začali se prát, pak poškozený padl na zem a uhořel se do hlavy o chodník a zůstal ležet. Viděla kluka v maskáčových kalhotách, který ho kopl do břicha. Někdo jí pak řekl, že se jmenuje R..
12. Svědkyně Barbora Š. v přípravném řízení uvedla, že poškozený odešel z baru s klukama kouřit. Když se dlouho nevraceli, šla s Lenkou K. za nimi. Před barem bylo hodně lidí a vyměňovali si názory. Neví, proč to začalo, jen z kontextu vyrozuměla, že si

Shodu s prvopisem potvrzuje: Miroslava Karlová

nesedli *poskoz&nf* a obžaloyatiý K■■■■, kte í se sSpolu hádali, pok ikovali na sebe. Kolem nich bylo v kole ku asi 15 lidí a snažili se je od sebe odstr it. Poško:ený spolu s ní a s Lenkou na ali odcházet, p i emž obžalovaný K■■■■ po ad pok ikoval na poškozeného a posouval se spolu s davem za ním. Potom se všichni mezi sebou za al znovu hádat Neví, kdo p.r^n(ií praštil poškozeného, ale dostal víc tan, vid la, že polkozeného n kdo st ed na vitrínu, potom dostal další rány p stí a po jedné z mn upadl na zem. Když ležel na zemi, tak do n j kopl obžalovaný K■■■■, do úrovn b icha a nohy. Lenka K■■■■ pak volala záchranku, která poškozeného odvezla. Když pak sv dkyn odcházela na autobus, potkala mladistvého K■■■■. Byl špatiiý, a když S ho ptala, co se d je, ekl. jí, že tam byl a že poškozeného kopl do hlavy. V Havním lí ení pak uvedla, že konflikt za al mezi poškozeným a obžalovaným K■■■■, nejprve n kdo poškozeného str il na výlohu, pak si s K■■■■ nadávali, poté došlo kfýzickému konfliktu, p i kterém poškozený dostal tánu a padl na zem, kde do n j kopl obžalovaný R■■■■. Potřrdila, že se jí mladistíý K■■■■ sv il, že má strach, protože kopl poškozeného do hlavy. Uvedla, že rány p stí si nepamatuje, cht la by na celou v c zapomenout

13. Sv dkyn Tereza H■■■■, plítelkyně obžalovaného mladistvého K■■■■, uvedla, že uvedeného dne v no ních hodinách p ijela za mladistvým K■■■■, setkaH, se na nám stí a šli k baru Stone. Tam poškozený val, že se chce se všemi přát. Potom vid la, že poškozený spadl, resp. vid la ho ležet na zemi. Jak spadl, to nevid la. Bylo u toho asi 5 lidí, poškozený z stal ležet na zemi. Ne^^dd k, že by dp n j n kdo: kopal. Vid la, že mu te e krev z hlavy,
14. Skutkový dej byl dokumentován adou, léka ských zpráv o znm ní a lé ení posškozeného a fotodokumentací .zran ní, která p i napadení utrp l. K jejich charakteru a k mechanismu jejich. vzniku byl vypracován znalecký posudek znakem z oboru soudního léka ství. Znalec MUDr. Procházka v záv rech posudlm a shodné v hlax^ním lí ení uvedl, že p i napadení poškozený utrp l vážné nitroleb.m poran ní a komplikovanou t íštivou zlomeni.nu pravé lící kosti s posunem úlomldi, krom dalších drobn jších poran ní. Poran ní lebki^ a mozku vznikla ú inkem tupého násilí, pasobi.cfl.io velkou intenzitou na p echod týlní a temeinií ásti hlavy zezadu, p i emž prudký pád poškozeného vzad s dopadem hla%^^^ na tvrdou podložka .m že dob e vysv tlit vznik tohoto poran ní. Pokud jde o t íštivou zlomenina pravé Mení kosti, tak rovn ž vz.mkla p sobením tupého násilí s velkou intenzitou na obli ej poškozeného zep edu a zprava, vznik tohoto zran ní m že vysv tlit prudký kop nohou do obli eje. Podle záv r znalce pohmožd ní mozku, k n muž u poškozeného došlo, je samo o sob velmi závažným, zran ním, p i kterém, došlo k prokázanému ložiskovému pohmožd ní mozku s ttvalou ztrátou funk ní mozkové tkán , což m že v budoucnu vést k dalším komplikacím. Pokud jde o zlomeninu Keni kostí, u té z ejm , krom drobné jizvy v míst opera níb.o zákroku, z ejmé následcy do budoucna nenastanou. Poran ní mozku si wžádá lé ení minimáln do ledna 2018, zlomenina lící kosti zpravidla omezuje obvyklý zp sob života poškozeného po dobu delší jednoho týdne, nik.oli však po dobu delší šesti týdn .
15. Situace na míst ínu byla zaznamenána kamerou z prodejny Secouddiand, která áste n zabírá prostor p ed vchodem do baru Stone.
16. Soud hodnotil ptov^edené d kazy jednotliv^ i v jejich souhrnu, p i emž dosp l k záv ru, že provedené d kazy jsou dostate ným podkladem pro rozhodnutí soudu, a že jimi bylo bez pochybností prokázáno, že se skutek stal tak, jak j popsán ve výroku tohoto rozsudku. Je t eba poukázat na skute nost, že se Hší výpov di jednotlivých osob o tom, jak došlo k incidentu, jak problíal a jak došlo k poran ní poškozeného. To lze ostatn p íst nejen tomu, že k incidentu došlo vbrzkých ran.n.tch hodinách, poté, co tém všichni pr b hu ve era již n kolik hodin požívaK alkohol, ale také tomu, že ne každá ze slyšených osob sledovala stejnou ást incidentu, když na rrušto postupn pEcházeK a z místa odcházeli, a v neposlední ad práv tomu, že na míste bylo tímoho osob a situace byla nep ehledná zejména pro ty, kte í nestáli bezptost edn u poškozeného. Také skute nost, že ke skutku

došlo téměř rok a půl před tím, než svědci vypovídali před soudem, může vést k tomu, že výpovědi zejména svědků, jejichž výpovědi nebyly zaznamenány krátce po činu, nejsou zcela přesné a v detailech se mohou lišit. Provedenými důkazy bylo nicméně bez pochybností prokázáno, že dne 12. 8. 2017 došlo v ulici Ivana Olbrachta v Kladně poblíž baru Stone k potyčce, při které poškozený Libor M. utrpěl poranění popsaná ve výroku tohoto rozsudku, tj. jednak především pohmoždění mozkové tkáně v oblasti pravého spánkového laloku s krvácením pod mozkovou pavučnicí, jednak zlomeninu lícni kosti a horní čelisti vpravo. V důsledku utrpěných poranění si poškozený na průběh incidentu nepamatuje a nemůže se k němu vyjádřit. Provedenými důkazy bylo jednoznačně prokázáno, že konflikt vznikl mezi obžalovaným Petrem K. a poškozeným Liborem M., kteří se začali dohadovat a hádat. O tom vypovídá řada svědků, ostatně to připustil i sám obžalovaný K. Stejně tak svědci vypovídají o tom, že poškozený dostal ránu, po které upadl a hlavou se udeřil o zem. Přestože obžalovaný K. popřel, že by to byl on, kdo pád poškozeného na zem způsobil, když uvedl, že v té době byl od poškozeného vzdálen několik metrů, většina slyšených svědků hovoří o tom, že právě obžalovaný K. byl součástí potyčky, při které poškozený na zem upadl, někteří hovoří o tom, že viděli ránu, po které poškozený upadl na zem, byť ne všichni viděli, kdo mu tuto ránu dal. Jak již bylo řečeno, kolem poškozeného bylo v tu dobu více lidí, proto ani svědci, kteří stáli mimo tento okruh, do místa napadení neviděli a ani vidět nemohli. Nicméně svědkyně Lenka K., jejíž ovlivnění alkoholem bylo nejmenší, která od počátku vypovídala konzistentně, a která i s ohledem na vztah k poškozenému měla důvod incident pozorně sledovat, jednoznačně uvedla, že to byl právě obviněný K., kdo do poškozeného strčil, ten zavrával, padl na zem a udeřil se do hlavy. Všichni svědci i spoluobžalovaní vyvrátili tvrzení obžalovaného K. o tom, že poskytoval poškozenému první pomoc a že se ho snažil přivést k vědomí. Výpověď svědkyně K., která je přímým důkazem, je podporována i výpovědí svědkyně Š., která také potvrdila, že došlo ke konfliktu mezi poškozeným a obžalovaným K. Také tvrzení obžalovaného K., že poškozený vykřikoval, že se chce prát, vyvrátily například svědkyně K. a K., které uváděly, že poškozený odcházel, říkal, že se nechce prát, a na místo se vracel jen proto, že chtěl zjistit, co proti němu obžalovaný K. má. Pokud jde o příčinu pádu poškozeného, někteří ze slyšených svědků hovoří o úderech pěstí, avšak soud nemá provedenými důkazy jednoznačně prokázáno, že by k pádu poškozeného došlo v důsledku úderu. Soud v tomto směru vycházel z výpovědi svědkyně K., která uvedla, že obžalovaný K. do poškozeného strčil. Také svědci V. a N. potvrdili, že poškozený upadl poté, co do něj někdo strčil. Soud tedy vychází z toho, že lze mít za prokázané, že důvodem pádu poškozeného bylo prudké strčení ze strany obžalovaného K., a to bylo natolik prudké, že to vedlo k nekontrolovatelnému pádu poškozeného na záda a v důsledku toho k jeho úderu hlavou o zem. Jak vyplývá ze znaleckého posudku a z výpovědi znalce MUDr. Procházky, tento pád a úder hlavou o zem byl příčinou poranění mozku poškozeného.

17. Pokud jde o obžalovaného R., ten dozna, že kopl již ležícího poškozeného do boku. Krom své výpovědi je usvědčován výpovědí svědků V., P., N., S. kteří uvedli, že obžalovaný R. poškozeného kopl do boku nebo do břicha, přičemž i z výpovědi spoluobžalovaného K. a svědkyně K. vyplynulo, že do poškozeného, který po pádu ležel na zemi, kopalo několik lidí.
18. Soud má prokázáno, že další osobou, která kopl do poškozeného v době, kdy již ležel na zemi, byl právě mladistvý Ivan K., byť ten to popřel s tím, že po pádu poškozeného byl od něho vzdálen 15 metrů. Soud vycházel především z výpovědi svědkyně Š., která uvedla, že bezprostředně po činu, resp. krátce po něm, když poškozeného již odvezla záchranka a ona odcházela na autobus, potkala mladistvého K., který byl velmi rozrušený a sám se jí svěřil se svými obavami o poškozeného, přičemž jí řekl, že poškozeného kopl do

tíká. Skutečnost, že nádistvy K█████ byl po pádu poškozený na zem v jeho bezprostřední blízkosti, vyplývá z výpovědi spoluobžalovaného K█████, který stejně jako svdkyně K█████ vypověděl, že do ležícího poškozeného kopalo víc lidí, než jen obžalovaný R█████. Také mechanismus vzniku poranění v oblasti poškozeného, tedy zlomeniny lící kosti a horníelisti vpravo, odpovídá kopnutí, jak vyplývá ze zjištění znalce. Podle názoru soudu tento důkaz je dostačující k závěru, že on byl jedním z útočníků, by nikdo z přítomných přímých jeho jednání na místě neregistroval. To ovšem je možné s ohledem na to, že tam byl v té době i ostatní lidé a situace nebyla přehledná.

19. Ze shora uvedených důkazů je zjevné, že bylo prokázáno, že oba obžalovaní a mladistvý se účastnili bezdůvodného fyzického napadení poškozeného, v jehož průběhu obžalovaný K█████ srazil poškozeného na zem tak prudce, že poškozený utrpěl Mavou o zem a utrpěl tak zranění popsaná ve výroku rozsudku, vykazující znaky těžkého újmy na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. e), i) trestního zákoníku, nebo došlo k poškození důležitého orgánu ~ mozku, přičemž potucha zdraví poškozeného trvala delší dobu. Obžalovaný R█████ do poškozeného v době, kdy ležel na zemi, minimálně jednou kopl. Mladistvý K█████ ležícího poškozeného kopl do oblasti, čímž mu způsobil zranění, které lze charakterizovat jako ublížení na zdraví ve smyslu § 122 odst. 1 trestního zákoníku. Oba obžalovaní a mladistvý tak naplnili svým jednáním po subjektivní i objektivní stránce všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu (v případě mladistvého provinění ve smyslu ustanovení § 6 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb.) výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, protože ve stejném smyslu ustanovení 117 písm. b) trestního zákoníku, tedy především těmi, osobami soustředěnými, a na místě ve veřejnosti přístupném, kterým bezpochyby ulice je, fyzicky napadli poškozeného. Incident měl sice poměrně rychlý průběh, nedošlo k žádnému dlouhému napadání, avšak s ohledem na vývoj situace, především k následku na zdraví poškozeného a především k průběhu celého incidentu, při kterém došlo ke kopání do osoby, která už ležela na zemi, je dle názoru soudu u každého z účastníků obžalovaných společná škodlivost jejich činu už taková, že se jedná o přečin, resp. provinění výtržnictví. Jedním obžalovaného K█████ bylo třeba kvalifikovat také jako zločin ublížením na zdraví podle § 146 odst. 1, 3 trestního zákoníku, nebo bylo prokázáno, že v přímé souvislosti s jeho jednáním poškozený utrpěl takové poranění, které je těžkou újmu na zdraví, i když vztah k toxickému následku byl tísňový, nebo obžalovaný při střelbě poškozeného nechtěl takový následek způsobit, avšak obžalovaný věděl, že při pádu a prudkým úderem hlavy o zem může dojít k poranění mozku, tedy důležitého orgánu, ale bez přímých důvodů předpokládal, že takové poranění nezpůsobí. V případě mladistvého K█████ pak soud jeho jednání kvalifikoval též jako provinění ublížením na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, nebo poškozenému úmyslně ublížil na zdraví.

20. Při stanovení druhu a výměry trestu v případě obžalovaných Petra K█████ a Miroslava R█████ soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k jejich osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům, k jejich dosavadnímu způsobu života a také k možnostem jejich nápravy. Při úvahách o tom, zda a jakého druhu a výměry uložit mladistvému Ivanu K█████ opatřem, soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného provinění, osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům mladistvého a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy. Účelem opatření v mladistvému je především vytvoření podmínek pro sociální a duševní rozvoj mladistvého se zeteletem k dosavadnímu stupni rozumového a morálního vývoje, osobním vlastnostem, k rodinné výchově a pokračování mladistvého, z něhož pochází, i jeho ochrana před škodlivými vlivy a předcházení dalšímu páchaní, provinění. Povaha a závažnost trestných činů, resp. provinění jsou určovány zejména *vzhledem* chráněného zájmu, který byl inem dotčen, tj. v tomto případě zájmu společnosti na ochraně lidského zdraví a na ochraně klidného občanského soužití proti závažnějším útokům narušujícím ve veřejném a poctě, způsobem

provedení inu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl in spáchán, osobou všech tří pachatel , mírou jejich zavin ní a jejich pohnutkou, zám rem nebo cílem,

21. V daném p ípad soud vzal v úvahu nejen podíl všech t í obžalovaných na spáchané trestné innosti, na tomto naprosto bezd vodném napadení poškozeného, ale také jejich postoj k tomuto jednání. P íhlédl tedy ktomu, že incident vyí olál obžalovaný K ■ a ten také poškozenému zp sobil nejzávažn jší následek na jeho zdraví. V p ípad obžalovaného R ■ p íhlédl k tomu, že se snažil zptvm incident uklidnit, obžalovaného K ■ a poškozeného od sebe odstr it, avšak poté, co poškozený již ležel na zeíiii, do n j nejmén jednou kopl. Tímto mu nezp sobil žádné zran ní. Ve prosp ch tohoto obžalovaného soud ovšem p íhlédl k tomu, že na rozdíl od spoluobžalovaných se k inu postavil, elem a doznal své jednání a že ho litoval. V p ípad mladistvého K ■ pak soud vzal v úvahu zavrženíhodnost jeho jednání v tom, že již ležícího poškozeného nakopl, a to do obli eje a takovou sUou, že mu zp sobil zlomeninu lící kosti. Zohlednil však, že šlo o mladistvého, který v dob inu jen o n kolik m síc p esáhl 17, rok svého v ku, U všech obžalovaných pak p íhlédl k tomu, že od inu uplynula doba tém roku a p l.
22. Pokud jde o obžalovaného Petra K ■, studuje SOS a SOU Kladno, kde je hodnocen jako pr m mý student. Ve škole se chová slušn a je spolehlivý. V míst bydlíšt nebyl potrestán pro p estupek. Soudn trestán byl již dvakrát Poprvé trestním p íkazem Okresního soudu v Kladn ze dne 9. 2. 2018, . j. 2 T 25/2018-27, pro p e in ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odn tí svobody v trvání 4 m síc , jehož výkon byl podmín n odložen na zkušební dobu v trvání 12 m síc , a k trestu zákazu inností spo vajídmu v zákazu ízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 15 m síc . Rozsudkem Okresní soudu v Kladn ze dne 15. 5, 2018, . j. 6 T 22/2018-37, byl odsouzen pro ptecín ma ení výkonu ú edního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k trestu obecné prosp šných prací ve vým e 200 hodin a k trestu zákazu inností spo ívajcímu v zákazu ízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 12 m síc . Když soud vzal v úafau všechny shora rozvedené skute nosti a všechny okolností p ípadu, a zohlednil i data spáchané tresmé inností jakož i datum vjtíášení rozsudku, resp. doru ení trestního p íkazu Dkresniio soudu v Kladn , dosp l k záv ru, že je na míst uložit obžalovanému R ■ ve smyslu us anovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku tcest souhrnný. Nyní projednávané trestné innosti se totiž dopustil p ed tím, než mu byl dne 23. 2. 2018 dorn en trestní p íkaz Okresního soudu v Kladn sp. zn. 2 T 25/2018. Souhrnný trést nesmí být m&n jší než trest uložený d ív jším rozhodnutím. Soud zohlednil celkový rozsah trestné innosti, vzal v úvahu závažný .následek na zdraví poškozeného M ■ p íeemž dosp l k záv ru, že ú elu trestu a nápravy obiaiovaného K ■ lze dosáhnout ješt uložením výchovného trestu, že tedy není t eba ukládat již represivní trest. Uložil tedy obžalo:v:anému stejný druh trestu, jako mu byl uložen tímto trestním p íkazem, který p im en navýšil. Trest odn tí svobody ^ym il tedy obžalovanému v trvání 30 m síc , což je lehce nad spodní, hranicí .nejpíásn jšího z trestných in , kterým je § 146 odst. 3 trestního zákoníku, za n jž lze uložit trest odn tí svobody od dvou do osmi let. Výkon tohoto trestu bjd podmín n odložen na zkušební dobu v trvání vym enou v polovin zákonného rozp tí § 82 odst. 1 tresmího zákon&u, tj. na dobu 36 m síc . Soud do svého rozhodnutí p evzal také výrok o trestu. ?ákaM innosti, nebo trestné innosti, kterou byl uznán vinným trestním p íkaze.m Okresního soudu v Kladn sp. zn. 2 T 25/2018, se obžalovaný dopustil v souvislosti s ízeuím motorového vozidla, které fidil pod vlivem návykové látk}^ Protože byl trest ukládán jako souhrnný, soud sou asn z,mšE výrok o trestu z trestního p íkazu Okresttílio soudu v Kladn ze dne 9. 2. 2018, , j. 2 T 25/2018-27, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahov navazující, pokud vzhledem ke zm n , kníž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Pro úplnost je t eba dodat, že v p ípad odsouzení rozsudkem Okresního soudu v Kladn sp. zn. 6 T 22/2018^ nebyl shledán soub h s trestnou inností,

kteřá je projednávám t mmto p ípad , proto sond nenMádal trest souhrnný ve vztahu k totiuto odsouzení

23. Pokud jde o obžalovaného Mko.skva Il [REDACTED], ten je studentem Obchodní akademie v Praze 3, kde je hodnocen jako bezkonfliktní, který ovšem obdržel tñ d tky t ídního u ítele za nekáz e a pozdní p íchody*. Jeho studijní výsledky jsou dostate né. V míst bydlíšt nebyl potrestán pro p estupek, odsouzen dosud nebyl. Soud tedy vzal v úvahu tyto skute nosti, všechny okolnosti p ípadu, podíl obžalovaného na trestné íinnosti, skute nost, že jeho jednání nem lo žádných negativních následk , jakož i jeho postoj kjeho spáchání, a v neposlední ad jeho dosavadní bezúhonnost, jakož i skute nost, že po spáchání trestné innosti, pro kterou stojí p ed soudem, se nedopustil žádného protiprávního jednání. Nyní projednáváné jednám tak lze posoudit jako zcela ojedin lé a mimo ádné \7}-bocem z jeho jinak ádného života. S ohledem na tuto skute nost pak soud dosp l k záv ru, že ú elu trestii a nápravy obžalovaného R [REDACTED] lze dosáhnout uložením rovn ž výchovného trestu. Jako takový zvolil, trest obecn prosp šných prací, nebo vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného p e ínu a osob a pom rím obžidovanéhcr ítiožení jiného t estu není t eba. Trest •vym il liluboko ve spodní polovin zákonného .rozp tí § 63 odst l trestního zákoníku, když jej lze uložit ve vým e od 50 do 300 hodin.
24. K mladistvému Ivanu K [REDACTED] bylo zjišt no, že jej po s.m.tí otce -vychovává matlia. Po ukon ení základní školy studuje KŠPÁ v Kladn , kde nedosahuje dobrých studijních výsledk , ob as vyrušuje p í V}ax ování, spory se spolužáky nevyhledává. V roce 2017 byl potrestán pokutou ve výši l 000 K pro p estupek proti ob anskému soužití podle § 49 odst. l písm. d) zákona . 200/1990 Sb., o p estupcích, (fyzické napadení úderem p sti), a v roce 2016 pokutou ve výši 500 K za p esuiepek proti ob anskému soužití podle § 49 odsr. l písm. d) zákona . 200/1990 Sb. spo ívající v tom, že v podnapilém stavu napadal ú astníky tane ního kurzu, pro další p estupek byl potrestán 20. 7. 2017. Soudn trestán dosud nebyl V jeho p ípad soud ukládal úhrnné trestní opat ení ve smyslu ustanovení § 43 odst. l trestního zákoníku, nebo je ukládáno za soub h dvmu provin ní. Také v jeho p ípad soud zohlednil jeho podíl na projednáváném jednání, zp sob provedení ínu a následek, který mladistvý svým jednáníím zp sobil. Dosp l..k. záv ru, že u mladistv^ého kdov.rše.m jeho nápravy posta í uložení tresmího opat ení obecn prosp šných prací, nebo vzhledem k povaze a závažnosti spáchaných provin ní a osob a pom r m mladistvého uložení jiného druhu opat ení není t eba. To vjm žil ješt pod. polovinou zákonného rozp tí, které u mladistvého ká od 50 do 150 hodin.
25. Trest, resp. trestní opat ení obeen prosp šných prací spo ívá v povin.aosti obžalovaného provést ve stanoveném rozsahu práce k obecn prosp šným ú el m spo ívající v údržb ve ejných prostranstvích, úldidu a údržb ve ej.ných budov a komunikací nebo jiných mnostech ve prosp ch obcí, nebo ve prosp ch státních nebo jiných obecn prosp šných instiuiicích, které se zabýv^ají vzd láním a v dou, kulturou, školstvím, och.tanou zdravím, požární ochranou, odíranou živomílio prost edím, podporou a ochranou mládeže, ochranou zví at, humamtární, sociální, charitativní, náboženskou, t loiychovnou a sportovní inností. Práce nesmí sloužit výd le ným ix el m obžalovaného. Podle § 65 odst. 4 trestního zákoníku se na pachatele, kterému byl uložen trest obecn prosp šných prací, liledí, jako by nebyl odsouzen, jakmile byl trest vykonán.
26. K trestnímu ízení se s nárokem na náhradu škody a nemajetííové újmy v cellíové výši 427 573 K pfipojil poškozený Libor M [REDACTED] v as a ádné toliko ve vztahu k obžalovaným K [REDACTED] a R [REDACTED], p í emž tato ástka p edstavuje ušlou mzdu, bolestné a ztížení společenského uplatn ní. Z provedených d kaz má soud bez pochybností prokázána, že poškozenému skute n vznikla škoda na zdraví, a v souvislosti s tím mu vznikla škoda a také nemajetková újma. Pokud jde o náhradu ušlé mzdy, tento nárok poškozený ádn doložil a p edstavuje rozdíl mezi jeho do té doby dosahovanou mzdou, a nemocenskými dávkami,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Miroslava Karlová

kteřé mu byly po dobu pracovní neschopnosti vyplaceny. O výši tohoto nároku tedy nejsou žádné pochybnosti. Pokud jde o bolestné, soud přiznal bolestné pouze v rozsahu 175 bodů a vycházel z toho, že takto jsou bodově ohodnocena právě ta zranění, která způsobil poškozenému obžalovaný K[REDAKOVANO]. Protože bylo rovněž prokázáno, že škoda vznikla poškozenému v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného K[REDAKOVANO], uložil mu podle § 228 odst. 1 trestního řádu povinnost nahradit škodu v doložené výši 79 952 Kč. Protože poškozený neuplatnil svůj nárok na náhradu škody řádně vůči mladistvému K[REDAKOVANO], soud nemohl rozhodnout o jeho povinnosti škodu nahradit, kterou poškozenému způsobil právě mladistvý. Soud rovněž nepřiznal požadované ztižení společenského uplatnění, neboť to nebylo řádně vyčísleno. Soud je toho názoru, že ke zjištění výše tohoto nároku by bylo třeba zpracování znaleckého posudku, což už je nad rámec potřeb trestního řízení. Protože soud nepřiznal ztižení společenského uplatnění ani bolestné v plné výši, byl poškozený podle § 229 odst. 2 trestního řádu se zbytkem nároku odkázán na občanskoprávní řízení.

27. K trestnímu řízení se rovněž připojila poškozená Česká průmyslová zdravotní pojišťovna s nárokem na náhradu škody vzniklou vynaložením nákladů na zdravotní služby poskytnuté svému pojištěnci Liboru M[REDAKOVANO] v souvislosti se zraněním, které utrpěl dne 12. 8. 2017, a to v celkové výši 62 529 Kč. Výši svého nároku tato poškozená doložila výpisem úkonů za zdravotní služby. K tomu pak je třeba uvést, že z tohoto výpisu nelze určit, jaké jednotlivé úkony za jaké zranění byly zdravotní pojišťovnou hrazeny, neboť je zřejmé, že sice ke zraněním poškozeného došlo ve stejný den, avšak odpovědnost za jednotlivá zranění nesou dva různí obžalovaní. Soud nemá v tomto řízení prostor pro to, aby tuto otázku zkoumal, když ani zástupce zdravotní pojišťovny se nedostavil k soudu, aby se k této otázce vyjádřil, a zjišťování toho, které konkrétní úkony zdravotní péče a v jaké výši byly poškozenému M[REDAKOVANO] poskytnuty kvůli kterému ze zranění, přesahuje potřeby a rámec tohoto trestního řízení. Pro úplnost je třeba dodat, že svůj nárok uplatnila zdravotní pojišťovna toliko vůči obžalovaným R[REDAKOVANO] a K[REDAKOVANO], nikoli proti mladistvému K[REDAKOVANO], který byl jedním z útočníků, který zranění poškozenému způsobil, navíc předložená sjetina úkonů zdravotní služby není jednoznačným dokladem o tom, že úkony byly skutečně zdravotní pojišťovnou proplaceny. Proto odkázal soud i tuto poškozenou podle § 229 odst. 1 trestního řádu s celým jejím nárokem na náhradu škody na občanskoprávní řízení, kde ji může uplatnit.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li

obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně, soudu pro mládež), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

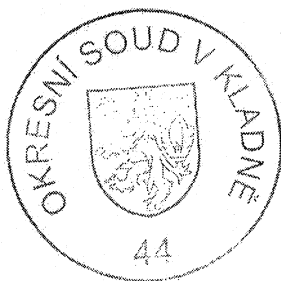
Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze, soud pro mládež.

Kladno 6. prosince 2018

JUDr. Ivo Poštolka, v. r.
předseda senátu

vypracovala z pověření
Mgr. Ladislava Lužanová

Shodu s prvopisem potvrzuje: Miroslava Karloušá